ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1190.

Πόθεν μετεδιδάσθη παρ' ἡμῖν ἡ λέξις Ἀρχεῖον;

1191.

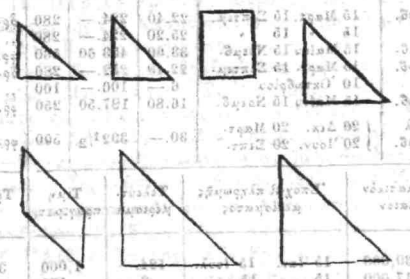

Διὰ τῶν ἀνωτέρω σχημάτων, ἅτινα δύνανται νὰ κατασκευασθῶσιν ἐκ χάρτου, παρακαλεῖται ὁ ἀναγνώστης νὰ σχηματίσῃ τὸ ἑπόμενον σχῆμα.

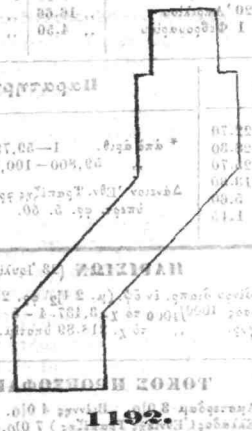

1192.

Au secours! — Ton nom? — La souffrance.
— J'accours. — Ton nom à toi? — La France.

Ζητεῖται νὰ διατυπωθῇ διὰ δύο ἑλληνικῶν στίχων ὁμοιοπαταλήκτων ἡ ἐν τῷ ἀνωτέρω γαλλικῷ διστίχῳ περιεχομένη ἔννοια. Ἐκ τῶν ἀποσταλησομένων ἡμῖν διστίχων θὰ δημοσιεύσωμεν τὰ μᾶλλον ἐπιτυχέστερα.

1193.

[Τῷ λύτῃ δωρηθήσεται βιβλίον τι.]

ἐξ	ἐπιδαψιλεύσῃ	Εἶνε	ὄπνον	πρὸς
Οὐδεὶς	πρᾶγμα	πρὶν	τὴν	ἡ
ἀληθείᾳ	ἱστορήθη	ἐλαχίστην	μονοειδικὸν	καὶ
τῶν	διὰ	εἰς	ἀναγνώστας	τῇ
συγγραφέα	αὐτῶν	εὐγνωμοσύνην	ἀγνωμοσύνη	ἀναγνωστῶν
ὅστις	τὸν	νὰ	τὸν	γνωσθέντα
	αὐτὸς	τοὺς	του	

1194.

Διὰ τῶν 28 κοκκάλων τοῦ δομινὸ σχηματίσον κανονικὸν τετράγωνον, περιέχον κενὸν ἴσον τῇ ἐπιφανείᾳ 4 κοκκάλων καὶ ὑπὸ τοὺς ἑξῆς ὅρους·

α' — Ἐν τῇ ἄνω καὶ πρὸς τὰ ἀριστερὰ γωνίᾳ νὰ εὑρίσκεται, καθ' ὁριζόντειον διεύθυνσιν, τὸ Δίπλοῦν - Δύο, ἐν τῇ ἄνω καὶ πρὸς τὰ δεξιὰ γωνίᾳ τὸ Τρία - Ἕνα, ἐν τῇ κάτω καὶ πρὸς τὰ ἀριστερὰ τὸ Δύο - Ἕνα, καὶ ἐν τῇ κάτω πρὸς τὰ δεξιὰ τὸ Πέντε - Τρία καθ' ὁριζόντειον ἐπίσης διεύθυνσιν.

β' — Αἱ 8 ὁριζόντειοι, αἱ 8 κάθετοι καὶ αἱ 2 διαγώνιοι ἀθροίσεις τοῦ τετραγώνου νὰ ὦσιν αἱ αὐταί.

Ἐν Πάτραις, τῇ 10 Ἰουλίου 1880. **Π.

1195.

Ἐν τινι κήπῳ ὑπάρχουσι μηλέαι ὧν ἑκάστη ἔχει 7 μῆλα, ἀπιδιαὶ ὧν ἑκάστη ἔχει 11 ἀπίδια, ῥοδακινέαι ὧν ἑκάστη ἔχει 5 ῥοδάκινα, καὶ βερυκοκκέαι ὧν ἑκάστη ἔχει 13 βερύκοκκα. Ζητεῖται ὁ ἀριθμὸς τῶν μήλων, ἀπιδίων, ῥοδακίνων καὶ βερυκόκκων, γνωστοῦ ὄντος, ὅτι ὑπάρχει ὁ αὐτὸς ἀριθμὸς ἀπιδίων καὶ μήλων καὶ ὁ αὐτὸς ἀριθμὸς ῥοδακίνων καὶ βερυκόκκων, καὶ ὅτι ὁ ὅλος ἀριθμὸς τῶν ὀπωρικῶν τούτων ἀνέρχεται εἰς 12,424.

Ἐν Σύρῳ, Ἰούλιος τοῦ 1880. Ἀριθ. 347.

ΛΥΣΕΙΣ

1187.

Θέτω ἐπὶ τῆς κλίνης τοῦ Προκρούστου σημαίνει σμικρύνω ἀτόπως πρᾶγμά τι διὰ νὰ περιστείλω αὐτὸ εἰς τὰς διαστάσεις ἑτέρου τινὸς πράγματος, πρὸς ὃ θέλω νὰ τὸ προσαρμόσω. «Ἐὰν, λέγει ὁ κ. Νωδιέρ, ἡ ὡραία καὶ ὑπερήφανος φύσις τοῦ Κορνηλίου δὲν περιεστέλλετο ὑποτασσομένη ὡς διὰ θαύματος εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς ἀκαδημίας τοῦ καιροῦ ἐκείνου, ἥτις ἐξέτεινεν αὐτὴν ἐπὶ τῆς κλίνης τοῦ Προκρούστου, ἐφ' ἧς ἔμελλον νὰ ἐπιτεθῶσι καὶ βασανισθῶσιν ἀλληλοδιαδόχως ὅλα τὰ μεγάλα πνεύματα τῆς Γαλλίας, ἤθελε μᾶς ἀφήσῃ πολὺ πλειοτέρους τύπους παρ' ὅσους πράγματι μᾶς ἀφῆκε, διότι εἶχεν ἐκ φύσεως εἰς ὕπατον βαθμὸν τὸ ὦῤῥον τῆς ἐπινοίας».

Ὁ Προκρούστης, οὗ τινος τὸ ὄνομα παρέμεινεν ἐν τῇ παροιμιώδει ταύτῃ φράσει, ἀνάγεται εἰς τοὺς ἡρωϊκοὺς χρόνους. Ἦτο λῃστὴς τῆς Ἀττικῆς, ὅστις μὴ ἀρκούμενος εἰς τὸ νὰ λῃστεύῃ τοὺς ὁδοιπόρους, ὑπέβαλλεν ἅμα αὐτοὺς καὶ εἰς σκληρὰς βασάνους. Ἐξέτεινεν αὐτοὺς ἐπὶ κλίνης, καὶ ἂν μὲν οἱ πόδες αὐτῶν ἐξεῖχον τῆς κλίνης ταύτης, ἀπεκόπτοντο ὡς μακρότεροι, ἐὰν δὲ ἦσαν βραχύτεροι, τοὺς ἔσυρε βιαίως μὲ σχοινία διὰ νὰ μακρύνωσιν. Ὁ Θησεὺς συλλαβὼν ἐθανάτωσεν αὐτὸν μὲ τὸν ἴδιον τρόπον, ἀλλ' εἶνε ἄγνωστον ἂν τὰ μέλη του εὐρέθησαν μακρότερα καὶ ἀπεκόπησαν, ἢ βραχύτερα καὶ ἐξετάθησαν βιαίως.

Μεταφορικῶς ἡ κλίνη τοῦ Προκρούστου ἀναφέρεται ἐπὶ πραγμάτων περιεσταλμένων, συντετμημένων. Δὲν γίνεται ὅμως χρῆσις καὶ ἐπὶ πραγμάτων ἀλόγως καὶ ἀνωφελῶς ἐκτεινομένων καὶ μηκυνομένων, ὅπως ἤθελεν ὑποθέσῃ τις ὡς ἐκ τῆς ἱστορίας τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος λῃστοῦ. Δὲν δυνάμεθα παραδείγματος χάριν νὰ εἴπωμεν ὅτι ἐτέθη ἐπὶ τῆς κλίνης τοῦ Προκρούστου μυθιστόρημά τι, ὅπερ ἐπεκτείνει ὑπερμέτρως ὁ συγγραφεὺς αὐτοῦ, ὅπως πληρώσῃ ὅτι πλείστας ἐπιφυλλίδας τῆς ἐφημερίδος, ἐν ᾗ καταχωρίζεται. Ἐν Ἀθήναις, τῇ 4 Ἰουλίου 1880. Κ.

1188.

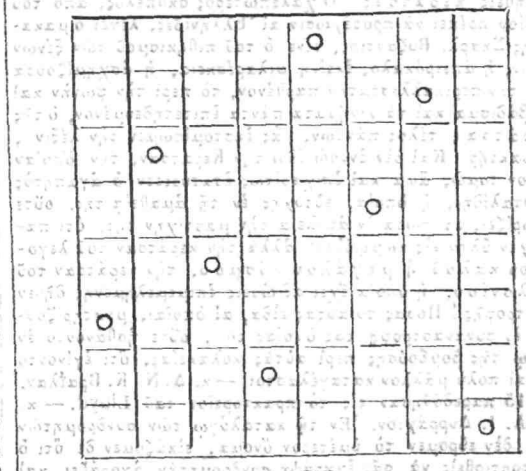

1189.

Douche, Touche, Couche, Louche, Bouche, Mouche.

Ἀθήνησι τύποις Ἀδελφῶν Περρῆ.